

Dosarul nr. 1ra-1109/2015

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

03 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Ion Guzun

judecînd în ședință, fără participarea părților, recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bender, Cătălin Scutelnic și a inculpatei Nichitovschi Elena, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Anenii Noi din 09 septembrie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2015, în cauza penală în privința lui

Nichitovschi Elena Efim, a.n.
30.06.1982, originară din sat. Teiu, r-nl
Grigoriopol, locuitor a sat. Calfa, r-nl Anenii
Noi.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 05.02.2014-09.09.2014;

Instanța de apel: 0421.10.2014-21.05.2015;

Instanța de recurs: 22.07.2015-03.11.2015,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 09 septembrie 2014, Nichitovschi Elena a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 151 alin. (1) Cod penal la 5 (cinci) ani închisoare, cu ispășirea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că la 05.01.2014, aproximativ la orele 23.00, inculpata Nichitovschi Elena, aflîndu-se în gospodăria lui Țubulschi Andrei, situată în sat. Gura Bîcului, r-nul Anenii-Noi, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în rezultatul unui conflict spontan izbucnit între ea și Cojocari Andrei, i-a aplicat ultimului o lovitură cu un cuțit în regiunea cutiei toracice, cauzîndu-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 003/D din 15.01.2014 o plagă tăiată înțepată, penetrantă în cavitatea pleurală pe stînga, care a prezentat pericol pentru viață și conform acestui criteriu se califică ca vătămate corporală gravă.

2.1. Organul de urmărire penală a pus-o sub învinuire pe Nichitovschi Elena în baza art.27,145 alin.(1) Cod penal - *tentativa la omor, adică acțiuni intenționate, îndreptate nemijlocit spre săvârșirea omorului unei persoane, care din cauze independente de voința făptuitorului, nu și-a produs efectul.*

2.2. În urma cercetărilor judecătorești a probelor, apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, reieșind din circumstanțele și acțiunile concrete comise de inculpata Nichitovschi Elena, instanța de fond a concluzionat că a avut loc *cauzarea leziunilor corporale grave primejdioase pentru viață*, acțiuni prevăzute la art. 151 alin.(1) Cod penal, deoarece nu s-a constatat intenția, dorința, cât și premeditarea inculpatei de a cauza moartea pătimitului,

3. Împotriva sentinței instanței de fond au declarat apeluri procurorul Dumitru Plămădeală și inculpata Nichitovschi Elena.

* *procurorul* a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpata să fie recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (1) Cod penal și să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de 10 ani închisoare, în penitenciar de tip închis pentru femei, considerând că:

- în scopul demonstrării vinovăției inculpatei precum și stabilirea adevărului pe caz, în cadrul urmăririi penale au fost acumulate suficiente probe pentru a o acuza de fapta încriminată, probe examinate și în cadrul cercetării judecătorești, care și-au găsit confirmare și urmau a fi apreciate de către instanța de judecată ca incontestabile și puse la baza unei sentințe de condamnare;

- instanța de fond a dat o altă apreciere greșită a probelor administrate ceea ce de fapt a și stat la baza concluziei de reîncastrare a acțiunilor inculpatei în baza art. 151 alin. (1) Cod penal;

- declarațiile lui Nichitovschi Elena urmau a fi apreciate critic, ca o metodă de eschivare a ei de la răspunderea penală, deoarece în cadrul cercetării judecătorești, vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, a fost dovedită pe deplin prin cercetare în cadrul ședinței de judecată. Potrivit Hotărârii Plenumului Curții Supreme de Justiție a RM ”cu privire la practica judiciară în cauzele penale referitoare la infracțiunile săvârșite prin omor nr. 11 din 24.12.2012, absența urmăririi prejudiciabile, adică a morții cerebrale, demonstrează că omorul s-a întrerupt la etapa de pregătire sau de tentativă. Consideră că inculpata, avînd intenția de a-l omorî pe Cojocari A., i-a aplicat acestuia o lovitură cu cuțitul unui organ de importanță vitală și nu și-a atins scopul de a-l omorî pe acesta dat fiind faptul că la fața locului se aflau mai multe persoane care au intervenit și i-au acordat ajutor pătimitului.

* *inculpata Nichitovschi Elena* a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să-i fie apreciate acțiunile sale ca acțiuni de legitimă apărare. A invocat faptul că pedeapsa aplicată este mult prea aspră, iar pe partea vătămată l-a înjunghiat din greșeală, dîndu-și seama că a făcut o greșeală. A dorit să cheme salvarea, dar de frică nu găsea numărul. Dimineața a fost la spital unde a fost internat partea vătămată și doctorul

i-a spus că acesta este într-o stare bună. Auzind că este viu și că v-a trăi a plecat la poliție, unde a încercat să lămurească cum a fost, însă anchetatorul i-a spus ”scrie ce nu ai scrie, dar prietenii lui Cojocari au depus declarații și oricum vei sta la pușcărie”. Ea a spus doar că nu ține minte. Anton Boboc, Andrei Costiuc și Vitalie Șpitcă sunt prietenii părții vătămate și au scris împotriva sa multe lucruri neadevărate, iar la judecată nu au fost, erau peste hotare. Instanța incorect a recalificat acțiunile sale, deoarece a acționat în legitimă apărare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2015, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și menținută sentința fără modificări.

4.1. La adoptarea soluției instanța de apel verificând *declarațiile părții vătămate Cojocari Andrei, a martorilor Țîbulischii Andrei Vasile, Șipitca Vitalii Ion, Cojocari Sergiu Petru, Lungu Oleg*, și materialele cauzei, inclusiv:

- *procesul-verbal de cercetare la fața locului din 06.01.2014*, prin care a fost cercetat domiciliul lui Țîbulischii Andrei Vasile de unde a fost ridicat un cuțit de bucătărie (f. d. 8-9).

- *raportul de expertiză medico-legală nr. 003/D din 15.01.2014*, prin care s-a constatat că părții vătămate. Cojocari Andrei i-a fost cauzată plagă tăiat-înțepată, penetrantă în cavitatea pleurală pe stînga, care a fost produsă prin acțiunea unui obiect tăietor-înțepător, posibil cuțit, posibil la timpul și circumstanțele indicate, leziuni care au prezentat pericol pentru viață și conform acestui criteriu se califică ca vătămare corporală gravă (f. d. 18-19); a ajuns la concluzia că instanța de fond just a reîncadrat acțiunile inculpatei Nichitovschi Elena de pe art. 27, 145 alin. (1) Cod penal pe art. 151 alin. (1) Cod penal, deoarece probele expuse supra nu confirmă prezența tentativei de omor intenționat în acțiunile inculpatei, nici în aspect obiectiv, nici în aspect subiectiv.

Instanța de apel a menționat că, inculpata Nichitovschi Elena a avut posibilitatea reală să-și ducă intenția pînă la capăt, însă nu a făcut-o deoarece nici intenție de a-l omorî nu a avut, nici motiv pentru a curma viața părții vătămate nu a existat în cazul dat. Adică, inculpata nu a avut intenție directă de a comite omorul lui Cojocari Andrei și acest fapt a fost confirmat prin depozițiile inculpatei și a părții vătămate date atît la faza urmăririi penale cît și în instanța de judecată.

Colegiul a reținut că, tentativa de omor este posibilă numai cu intenție directă, prin urmare nefiind prezent nici un temei pentru admiterea apelului acuzatorului de stat.

Totodată instanța de apel nu a găsit temeiuri nici pentru admiterea apelului inculpatei, care a solicitat ameliorarea situației ei, pe motiv că a acționat fiind în legitimă apărare, deoarece din depozițiile părții vătămate date la faza urmăririi penale cît și în instanța de fond, rezultă că partea vătămată Cojocari Andrei nu a agresat-o pe Nichitovschi Elena și nu ține minte cine a stricat geamul. Alte probe care ar confirma că partea vătămată a atacat-o pe Nichitovschi Elena nu au fost prezentate.

Astfel, versiunea inculpatei nu și-a găsit confirmare și Curtea nu a găsit temei pentru a considera acțiunile acesteia ca faptă neprejudiciabilă, ultima fiind în stare de ebrietate a acționat violent în cadrul unui conflict apărut spontan între ea și partea

vătămată și instanța de fond a făcut o justă încadrare juridică a acestei fapte prejudiciabilă comisă de Nichitovschi Elena.

Referitor la aplicarea pedepsei, instanța de apel a conchis că instanța de fond just a decis în privința acesteia, ținând cont de circumstanțele atenuante stabilite în cauză și anume căința sinceră, lipsa antecedentelor penale, atitudinea inculpatei față de cele întâmplate (s-a împăcat cu partea vătămată și a vizitat-o la spital). Toate acestea au generat aplicarea în privința lui Nichitovschi Elena a termenului minim stabilit de alin. (1) art. 151 Cod penal, care, în opinia instanței de apel, va contribui la reeducarea ei și la atingerea scopului legii.

5. Hotărârile nominalizate sînt atacate cu recursuri ordinare de către:

- *procuror*, care invocînd temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct.6) și 12) Cod de procedură penală solicită casarea acestora cu remiterea cauzei penale la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În susținerea recursului indiă că:

- instanțele de judecată eronat au apreciat probele cercetate și în mod eronat s-au bazat în mare parte pe declarațiile inculpatei Nichitovschi Elena, cu atît mai mult, că prin probele prezentate de acuzare s-a dovedit că versiunea inculpatei cu privire la agresare sexuală nu s-a confirmat și deci s-a dovedit că dînsa acționa cu intenție și se exclude că acționa în stare de legitimă apărare sau extremă necesitate, deoarece nici unul din martori nu a auzit ca inculpata să strige în ajutor sau să ceară părții vătămate să înceteze careva acțiuni;

- la calificarea faptei încriminate inculpatei instanțele de judecată au omis din vedere elementele laturii subiective ale infracțiunii prevăzute de art.145 Cod penal și anume intenția de a săvîrși omorul se poate deduce din folosirea unor mijloace apte de a produce moartea, ținînd cont de felul mijloacelor și dimensiunea acestora, locul sau regiunea corporală unde s-au aplicat loviturile ori asupra cărora s-au acționat, natura relațiilor dinte făptuitor și victimă anterior comiterii infracțiunii, atitudinea făptuitorului după comiterea infracțiunii, a încercat să dea un prim ajutor victimei sau a lăsat-o în stare în care a adus-o;

- tentativa de omor poate fi o tentativă întreruptă, dacă subiectul nu a putut să-și continue fapta, intervenind anumiți factori care l-au împiedicat să-și desfășoare mai departe activitatea infracțională, astfel intenția inculpatei de a comite omorul lui Cojocari Andrei este dovedită prin locul cauzării loviturii cît și obiectul cu care dînsa a acționat. În prezentul caz sfîrșitul letal nu a survenit din cauza circumstanțelor ce nu depind de voința inculpatei ci datorită faptului că la fața locului se aflau mai multe persoane, care au și acordat ajutor părții vătămate, prin ce a fost evitat decesul acestuia.

- *Inculpata Nichitovschi Elena*, care neinvocînd nici un temei de casare prevăzut la art.427 Cod de procedură penală solicită o pedeapsă mai blîndă, recunoaște parțial vina, se căiește sincer de cele întâmplate care nu au fost intenționate ci spontane, provocate în urma unor împrejurări grave pentru viața și sănătatea ei, deoarece partea vătămată avea

un comportament agresiv față de ea. Nu a avut intenția de a-l omorî pe Cojocari Andrei, nu l-a amenințat cu omorul, nu l-a înfipt de mai multe ori și nici nu știa unde l-a înfipt pînă la judecată.

6. Judecînd recursurile ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia despre necesitatea respingerii lor din următoarele considerente:

Referitor la recursul declarat de către inculpata Nichitovschi Elena.

Conform prevederilor art. 422 Cod de procedură penală (redacția 05 aprilie 2012), termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

După cum rezultă din materialele dosarului, inculpata a depus recurs ordinar la 15 septembrie 2015, iar conform procesului-verbal al ședinței de judecată (f.d. 213217,) dispozitivul deciziei a fost pronunțat la 21 mai 2015 în prezența părților, fiind înștiințată data pronunțării integrale a deciziei - 22 iunie 2015, dată la care inculpata în ședința de judecată nu s-a prezentat din motive necunoscute și dată de cînd a început să curgă termenul de atac de 30 de zile.

În atare împrejurări, termenul de declarare a recursului împotriva deciziei instanței de apel a expirat la 23 iulie 2015, iar inculpata a avut reală posibilitate de a face cunoștință cu materialele cauzei penale și de a declara recurs în termenul stabilit de lege.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit consideră că recursul inculpatei a fost depus peste termen, or, termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca depus peste termen, deoarece legea procesual penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

Astfel, Colegiul penal lărgit consideră, că recursul ordinar declarat de inculpată urmează a fi respins ca inadmisibil, deoarece este declarat peste termen.

Referitor la recursul ordinar declarat procuror.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecînd recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărîrii atacate.

Din textul recursului declarat de către procuror, se constată că recurentul invocă drept temei art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală - *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, din care reiese că faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Deci, recurentul consideră că instanța de apel nu și-a argumentat corespunzător soluția sa privitor la menținerea calificării acțiunilor inculpatei în baza art. 151 alin.(1) Cod penal, descriind în conținutul recursului declarat un șir de probe, care în opinia

dînsului nu au fost apreciate de instanțe la justa valoare, ceea ce, în consecință, greșit a dus la reîncadrarea acțiunilor inculpatei în baza art.151 alin.(1) Cod penal, încălcînd astfel pct. 6) și 12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală.

Analizînd aceste temeuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal lărgit constată că nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, lipsind temeuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel pentru a repara erorile de drept invocate.

Cu referire la cele invocate de recurent, reieșind din jurisprudența constantă a Curții Europene, Colegiul penal reiterează că motivarea hotărîrii este un proces de analiza și sinteza a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atîta timp cît sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărîrii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanța de fond și cea de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, au expus situația de fapt reținută și a concluzionat corect ca aceasta se circumscrie încadrării juridice în baza art. 151 alin.1) Cod penal.

Totodată, cît privește alegațiile procurorului referitor la faptul că instanța de apel a apreciat formal și de ordin general probele și circumstanțele cauzei penale, lăsînd fără atenție motivele invocate în apelul acuzatorului iar decizia atacată nu cuprinde motivele care se întemeiază soluția, Colegiul remarcă că, în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată arătînd în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță.

Colegiul penal pe această linie de considerente specifică că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decît cea pe care materialul probator o susține.

Subsidiar, este de remarcat faptul că recurentul nefiind de acord cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatei în baza art. 151 alin.(1) Cod penal, solicitînd încadrarea acestora în baza art.27,145 alin. (1) Cod penal, din motiv că în acțiunile acesteia se conțin elementele constitutive ale infracțiunii nominalizate.

Însă, în opinia Colegiului penal criticele recurentului referitor la încadrarea juridică greșită a acțiunilor lui Nichitovschi Elena în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, nu sunt incidente în cazul supus judecării, din motivul că instanțele inferioare au făcut o analiză completă și obiectivă a tuturor probelor administrate la toate fazele procesului penal, încadrînd corect acțiunile inculpatei în articolul menționat.

Așa cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul penal constată că instanța de

apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la respingerea apelului declarat de procuror, ca nefondat, cu menținerea sentinței atacate.

La fel, instanța de recurs reține că, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și conform materialelor din dosar, ajungînd la concluzia corectă că sentința atacată este legală și întemeiată, iar la adoptarea sentinței instanța de fond a dat o apreciere justă probelor administrate și corect a ajuns la concluzia expusă în **pct. 4** al prezentei decizii. Or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Totodată, potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală.

Reieșind din prevederile legale și practica judiciară constantă, Colegiul penal reține că, pentru verificarea existenței temeiului, prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală instanța de recurs trebuie să țină seama de fapta săvîrșită, așa cum aceasta a fost stabilită de către instanța de apel, dar va supune unui control riguros încadrarea juridică a faptelor stabilite, verificînd dacă acestea au fost încadrate corect potrivit normei penale.

În speța, inculpata Nichitovschi Elena a fost pusă sub învinuire de către organul de urmărire penală în baza art.27,145 alin.(1) Cod penal - pentru tentativa la omor, adică acțiuni intenționate, îndreptate nemijlocit spre săvîrșirea omorului unei persoane, care din cauze independente de voința făptuitorului, nu și-a produs efectul.

Instanța de fond examinînd cauza a recalificat acțiunile inculpatei în baza art. 151 alin.(1) Cod penal, calificare susținută și de către instanța de apel, din lipsa laturii subiective a infracțiunii prevăzute la art.27,145 alin. (1) Cod penal.

La acest capitol Colegiul v-a susține poziția instanțelor de fond, deoarece conform doctrinei penale și anume faptul că în cazurile în care se exercită violența asupra victimei, dar se produce o lezare a integrității corporale sau a sănătății acesteia, apare problema distincției între tentativa de omor și una din infracțiunile contra sănătății persoanei. Această problemă se soluționează prin analiza laturii subiective, dar cu luarea în calcul a unor semne obiective ce țin de realizarea faptei. Astfel, tentativa de omor este posibilă în prezența intenției directe, nu și a celei indirecte. Dacă acțiunile au condus la vătămarea integrității corporale sau a sănătății, iar decesul victimei nu s-a produs din cauze independente de voința făptuitorului, atunci cele comise vor forma tentativa de omor (*în cazul intenției directe*) sau vătămarea intenționată gravă, medie sau ușoară - integrității corporale sau a sănătății (*în cazul intenției indirecte - situație similară speței date*).

Tentativa de omor poate fi o tentativă întreruptă (neterminată), dacă subiectul nu a putut să-și continue fapta, intervenind anumiți factori care l-au împiedicat să-și desfășoare mai departe activitatea infracțională. În alte cazuri, tentativa de omor poate fi o tentativă perfectă (terminată), atunci când făptuitorul depune toate eforturile pe care le consideră necesare pentru lipsirea de viață a victimei și care în realitate au fost necesare pentru aceasta, fără ca fapta să-și fi produs efectul.

Renunțare de bunăvoie la săvârșirea infracțiunii de omor intenționat se va considera încetarea de către făptuitor a pregătirii de omorul intenționat sau încetarea acțiunilor (inacțiunilor) îndreptate nemijlocit spre săvârșirea omorului intenționat, dacă făptuitorul era conștient de posibilitatea consumării infracțiunii. Făptuitorul nu poate fi supus răspunderii penale în baza art.145 Cod penal, dacă a renunțat, benevol și definitiv, să ducă pînă la capăt activitatea infracțională. În același timp, cel care a renunțat de bunăvoie la ducerea pînă la capăt a infracțiunii de omor intenționat este supus răspunderii penale numai în cazul în care fapta săvârșită conține o altă infracțiune consumată (de exemplu, infracțiunea prevăzută la art.151, 152 sau altele din Codul penal).

Deci, în speță, din declarațiile inculpatei și a martorilor se confirmă indubidabil că, între inculpată și partea vătămată a apărut o ceartă spontană, deasemenea nu se confirmă nici intenția directă a inculpatei de a-l omorî pe Cojocari Andrei, deoarece ultima nu s-a pregătit din timp pentru a-i cauza leziuni acestuia, aplicîndu-i doar o singură lovitură unui organ de importanță vitală, după care a aruncat benevol cuțitul și a anunțat martorii despre fapta săvârșită comunicîndu-i să cheme ambulanta pentru a-i acorda ajutor.

Prin urmare, fapta săvârșită de Nichitovschi Elena nu poate fi încadrată ca tentativă întreruptă (neterminată), deoarece acțiunea începută de inculpată nu a fost întreruptă de terțe persoane și ea putea fi continuată pentru a-și produce efectul, în ultimul caz fiind tentativa consumată cînd acțiunea a început și a fost dusă pînă la capăt, dar nu s-a produs rezultatul, el fiind înlăturat din cauze ce nu depind de voința făptuitorului.

În esență, toate cele invocate supra conturează convingerea fermă a instanței de recurs că criticele recurentului referitor la încadrarea juridică greșită a acțiunilor lui Nichitovschi Elena în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, nu sunt incidente în cazul supus judecării, din motivul că instanțele de fond au făcut o analiză completă și obiectivă a tuturor probelor, stabilind corect vinovăția inculpatei de comiterea infracțiunii în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, deasemenea fiind exclusă poziția inculpatei referitor la legitima apărare sau extrema necesitate.

Pe cale de consecință, se reiterează că decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală, argumentată și întemeiată, mai mult, instanța de apel a apreciat just probatoriul administrat, specificînd motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată și luînd în considerație că criticele din recursul declarat de procuror, sunt neîntemeiate, iar recursul inculpatei a fost depus peste termen, se impune incontestabil respingerea recursurilor ca inadmisibile, cu menținerea hotărîrii contestate.

7. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bender, Cătălin Scutelnic și de către inculpata Nichitovschi Elena, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 mai 2015, în cauză penală în privința ultimei, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 24 noiembrie 2015.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Ion Guzun